

**Un
petit
recull
de llibres que
Professors i Alumnes
ens recomanen
a tots
per
aquest
sant Jordi**

INDEX DE RECOMANACIONS

La cimbra y el arco de Carlos Martí Arís

Pensar la arquitectura de Peter Zumthor

Deu lliçons sobre Barcelona : els episodis urbanístics que han fet la ciutat moderna de Manuel de Solà - Morales

Une petite maison de Le Corbusier

La vida, instrucciones de uso de Georges Perec

L'elogi de l'ombra de Junichiro Tanizaki

Nueva Consistencia de Juan Antonio Cortés

La ingeniería es humana de Henry Petroski

Formalismo Puro. Un repaso a la arquitectura moderna y contemporánea de España de David Bestué

La liebre con ojos de ámbar de Edmund de Waal

El derecho a la ciudad de Henri Lefebvre

Projectar l'Arquitectura des de la coordinació dimensional

de Joan Lluís Zamora, José Fernández, Xavier Soriano, Lorena Bello

El ABC de la Felicidad de Lou Marinoff

El artesano de Richard Sennet

El meu Ofici de J. M. Espinàs

Especies de Espacios de Georges Perec

Conversaciones con Paulo Mendes da Rocha de Guilherme Wisnik y Martín Corullón

Victus de Albert Sánchez Piñol

Como nacen los objetos de Bruno Munari

Estudios sobre cultura tectónica de Kennet Frampton

Learning from Las Vegas de Robert Venturi, Denise Scott i Steven Izenour.

Feliç Sant Jordi

Des de la delegació d'estudiants varem decidir no deixar passar l'oportunitat de fer un petit recull dels llibres que professors i alumnes ens recomanen per a aquest Sant Jordi, o per al pròxim cap de setmana on pugueu buscar un espai de relax, treure un llibre i gaudir de tota una experiència.

A continuació, trobareu un recull de llibres que van des de la Novel·la històrica fins al llibre de tectònica o a la biografia de grans personalitats de l'arquitectura. Podreu trobar aquell llibre que encara no sabíeu que necessitàveu, o el que aportarà la idea o solució al vostre projecte.

Un especial agraïment a tots aquells professors i alumnes que heu fet possible aquesta proposta

Molt bona diada de Sant Jordi
DEAV

La Berta Bardí i Milà ens recomana:

La cimbra y el arco

Carlos Martí Arís

El llibre que recomano està format, en realitat, per una suma de textos escrits al llarg dels anys i en motiu de diferents encàrrecs: conferències, articles, pròlegs, etc. Pel seu format es pot llegir a estones i, fins i tot, de manera desordenada. És de fàcil lectura tot i que tracta aspectes essencials de l'arquitectura.

Carles Martí explica l'arquitectura des de la pròpia arquitectura. Sembla una postura òbvia però no ho és tan, si més no en un moment en el que es parla d'arquitectura moltes vegades des d'altres disciplines i àmbits del coneixement.

Parla dels projectes analitzant com estan fets per poder així arribar al coneixement que es manté ocult en ells. Perquè el saber arquitectònic més important està en els projectes i en les obres mateixes, només cal desxifrar-lo.

És un llibre del que es pot aprendre molt, tant que fins i tot pot desencadenar una tesi doctoral, com va ser el meu cas.

Fundación Caja de Arquitectos, 2005

El Ricardo Guasch recomana:

Pensar la arquitectura

Peter Zumthor

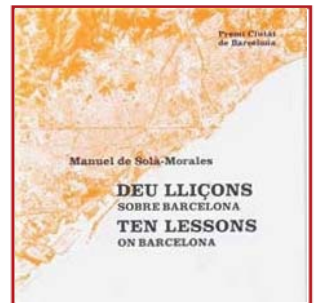
Porque incorpora con valentía y sin tapujos, la expresión belleza. Esa noción de la belleza que está relacionada con la verdadera esencia de las cosas, que conlleva una determinada forma que las afirma en la naturaleza como consecuencia de las acciones que sobre ellas intervienen, el trabajo del cual son el resultado, y el uso al que están destinadas.

GUSTAVO GILI, 2009

La Maribel Mata recomana:

Deu lliçons sobre Barcelona : els episodis urbanístics que han fet la ciutat moderna

Manuel de Solà - Morales

Solà-Morales relata en deu episodis com es va configurar la Barcelona des del XIX fins la Barcelona del '92. El llibre no entra en detall dels actes urbanístics, però sí en la importància per la configuració de la ciutat actual.

COAC 2008

En Carlos Llop recomana:

Une petite maison

Le Corbusier

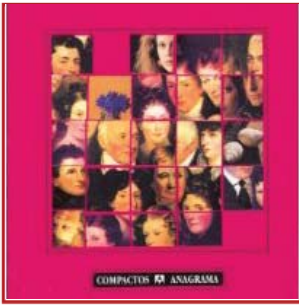
En realitat, voldria suggerir un llibre de fulls blancs, en atesa de les anotacions i dibuixos de cada autor, lector i protagonista de l'observació.

Un quadern de notes precises, definitòries del projecte. Una bitàcora del procès per arribar-hi. Un espai propi per fonamentar l'arquitectura.

“Une petite maison” de Le Corbusier, és el llibre que, en tot cas, m'agrada per reescriure sobre les seves traces, essent lector i protagonista

Ediciones Infinito, Buenos Aires, 2005

L'Antoni Millán-Gòmez recomana:

La vida, instrucciones de uso

Georges Perec

Obra mestre de la literatura i llibre de culte entre els arquitectes (el malaguanyat García-Mansilla, sempre amb una opinió exquisida; o Nieto& Sobejano, i tants d'altres).

Col.lecció de textos que es poden llegir conjuntament, per parts e independentment.

La temàtica es pertinent pels arquitectes: historia d'una escala, la porteria, el portal, sotans, el quart de la calefacció,... i un llarg etcètera que serveix per meditar com funciona un habitatge, què és la vida urbana,... o com fer la vida més plaent entre examen i examen, lliurament de TAP o aquesta vida difícil que ho seria molt més sense l'energia i les ganes de fer del jovent.

Barcelona Anagrama, 1992

En Toni Tribó ens recomana:

Elogi de l'Ombra

Junichiro Tanizaki

Fa un inici de reflexió sobre l'espai domèstic i les instal·lacions, i continua amb el valor de l'ombra per reforçar la percepció dels espais, així com el valor de la decoració dels objectes de la llar.

M'interessa molt quan descriu el valor dels daurats. Te diferents lectures, la més recurrent és la de fer una distinció entre la cultura oriental i la occidental, però jo recomano als estudiants d'arquitectura, en facin una lectura més disciplinar, més enllà de la tecnologia.

Madrid Siruela, 2002

En Joan Ramon Blasco recomana:

Nueva Consistencia

Juan Antonio Cortés

“Nueva Consistencia”, estrategias formales y materiales en la arquitectura de la última década del siglo XX. És un bon llibre, molt fàcil de llegir, per obrir la ment al pensar un projecte.

Pub. Universidad de Valladolid, 2003

En Joan Ramon Blasco recomana:

La ingeniería es humana

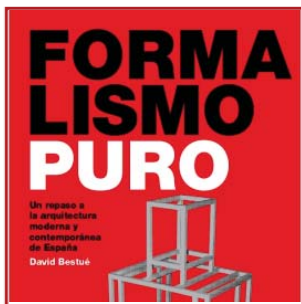
Henry Petroski

“La ingeniería es humana” , la importancia del fallo en el éxito del diseño. Una mica menys fluid de lectura que l’anterior però aporta una certa frescor a l’hora d’afrontar el treball del disseny i càlcul d’estructures, a partir dels errors.

2007, CINTER.

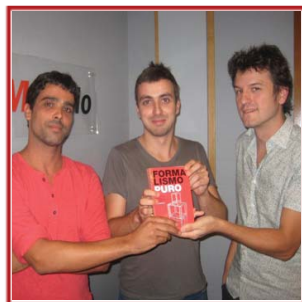
Josep-Maria Garcia-Fuentes

Formalismo Puro. Un repaso a la arquitectura moderna y contemporánea de España

‘Formalismo Puro’, escrit per l’artista David Bestué, realitza ‘un repàs a l’arquitectura moderna i contemporània d’Espanya’ que poc té a veure amb les històries d’arquitectura habituals. Amb un estructura clara i sintètica, el treball de Bestué repassa cronològicament les arquitectures de diferents arquitectes, de Gaudí i Jujol fins a Miralles, Ábalos o RCR, passant per Rubió i Tudurí, Muguruza, Sota o Coderch, entre molts altres. Al llarg dels capítols, dedicats a cada un dels arquitectes i agrupats sota nou títols, es barregen textos de l’autor amb cites a textos dels mateixos arquitectes, abundants fotografies i accions realitzades a les seves arquitectures, moltes d’elles tan agosarades com divertides i reveladores.

Tots aquests materials subratllen conjuntament la relectura que Bestué ens proposa de cada una de les diferents arquitectures que selecciona; així com de les seves referències creuades i reelaboracions en l’obra d’altres arquitectes. En definitiva, un llibre fresc, provocador, ple de referències suggeridores i divertides, que no té res a veure amb el to sovint massa encotillat de l’arquitectura escrita al que estem acostumats. Encara que no per

aquest motiu el llibre de Bestué és menys important o transcendent; tot el contrari, perquè, al cap i a la fi, que és escriure història sinó un exercici de relectura personal? Sense cap dubte, un llibre totalment adient per a un Sant Jordi, i més que recomanat tant per arquitectes com per a no arquitectes, o no iniciats.

En José Ángel Sanz Esquide recomana:

La liebre con ojos de ámbar

Edmund de Waal

Edmund de Waal, *La liebre con ojos de ámbar. Una herencia oculta*, (traducción del inglés de Marcelo Cohen), Acantilado, Barcelona 2012

“Mirar casas es un arte. Hay que desarrollar un modo de ver cómo se asienta cada edificio en su paisaje natural o urbano”.

Lo recomiendo por su inteligencia, sensibilidad, cultura, imaginación, ironía, memoria y dominio de la lengua que convierte su lectura en algo delicioso.

EL ACANTILADO, 2012

En Ricard Pié recomana:

El derecho a la ciudad

Henri Lefebvre

A la dècada dels seixanta, als estudis d'urbanisme, que s'impartien a les escoles d'Arquitectura en les plataformes crítiques a la situació d'aquell moment, es denunciava l a ciutat com un producte més de dominació del sistema i es qualificava als arquitectes com uns servidors del capital.

El Urbanisme no era un altre cosa que un discurs per legitimar aquest domini i perpetuar la situació. Als estudiants d'Arquitectura, que teníem una certa preocupació social, se'ns plantejava un dilema sense solució, denunciar la situació i renunciar a la professió o integrar-se en el sistema i fer-se corresponsable del mateix.

La publicació del llibre del H. Lefebvre sobre "el dret a la ciutat" ens va donar un altre perspectiva. La ciutat va deixar de ser vista com un instrument de domini per formular-se com un dret, com allò que era de tots però que havia estat apropiat per uns pocs. La ciutat era molt més que un escenari social o un producte econòmic per esdevenir un espai de socialització, de compartir i conviure, un lloc on gaudir dels beneficis de allò públic. El text d'en H. Lefebvre és un dels llibres bàsics de la biblioteca de l'arquitecte que, més enllà d'entendre que l'Arquitectura és un saber tècnic i artístic de gran valor, li preocupi la funció social de la seva activitat.

Península, 1969

En Joan-Lluís Zomaro i Mestre recomanen:

Projectar l'Arquitectura des de la coordinació dimensional

Joan Lluís Zamora, José Fernández,
Xavier Soriano, Lorena Bello

El desordre estructural i constructiu, en lloc de ser l'excepció, ha arribat a erigir-se en "norma" en una bona part dels edificis construïts recentment. Aquesta situació, l'origen de la qual es remunta als temps en què es van generalitzar les tècniques de construir sostres plans, ha esdevingut objecte de debat.

La coordinació dimensional, entesa no com un valor que s'afegeix a l'obra com a suplement, sinó com una "mètrica" que marca tota la definició geomètrica del projecte i apunta a optimitzar tres dels factors cabdals de la construcció, és a dir, el temps, el cost i la qualitat. Es tracta d'un text altament suggeridor, que descobrirà als més joves noves referències per aconseguir resultats arquitectònics "construïbles" i, als més "veterans", els recordarà altres temps on la racionalització (prefabricació) de l'obra era el referent més immediat que tenia l'arquitectura internacional per fer front al problema de l'habitatge social.

Barcelona. ITeC 2004

La Desiree Sanchez ens recomana:

El ABC de la felicidad The middle way

Lou Marinoff

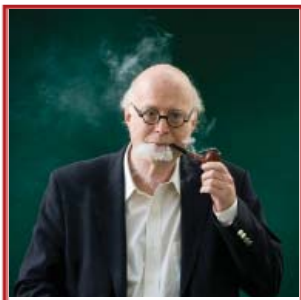
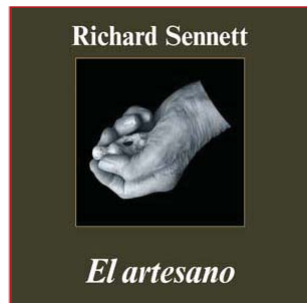

El nuevo libro de Lou Marinoff recurre, una vez más, a la inspiración de algunos grandes filósofos de la Historia -en este caso, Aristóteles, Buda y Confucio- para enfrentar los problemas de la vida diaria. Mediante las matemáticas y la filosofía, se nos hace reflexionar y plantearnos como aplicar estos conocimientos a nuestra vida, huyendo de extremismos y descubriendo nuestra propia persona.

Ediciones B, 2006,

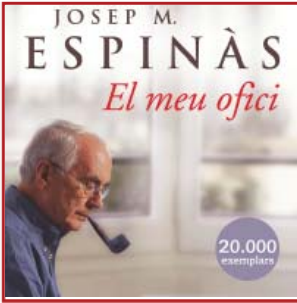
Manuel Sánchez-Villanueva

“El artesano”

Un recorregut exquisit per la història de la creació artesanal, el descobriment de l'art i l'aprenentatge humà. Imprescindible.

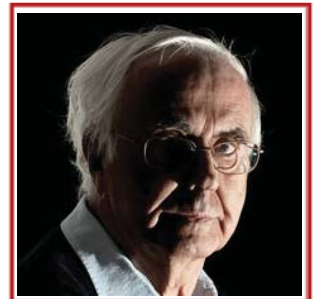
ANAGRAMA, 2009

En Carles Marcos recomana:

El meu Ofici

Aquest és un llibre sense pretensions, suficientment curt per parlar d'allò que és imprescindible, de publicació recent i no estrictament d'arquitectura. Espinàs reflexiona sobre "l'ofici" d'escriptor des de l'experiència personal d'una vida dedicada a escriure, i ho fa en forma de breus articles que tracten temes tan comuns com la originalitat, l'emoció, les idees, l'èxit i el fracàs, la quantitat i la qualitat, l'ambició i l'exigència, etc. M'agrada llegir aquest llibre substituint mentalment la paraula "escriptura" per "arquitectura", "escriure" per "projectar" i "escriptors" per "arquitectes".

Edicions La campana, 2008

En Manuel Sánchez-Villanueva i la Mariona Benedito Ribelle ens recomana:

Especies de Espacios

Georges Perec

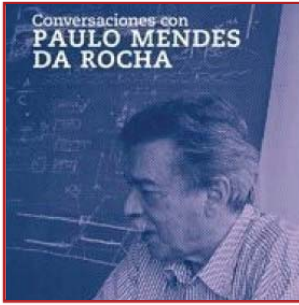
Manuel Sánchez-Villanueva:

Un llibre curt però revelador. Una lliçó magistral d'humilitat, de senzillesa en la mirada. Un aprenentatge per descobrir en allò més ordinari, el més habitual, el que ens rodeja i mai mirem, les claus del món. Anterior cronològicament a "La vida instrucciones de uso"

Mariona Benedito Ribelle:

Una lectura fresca i atemporal que transcorre sense prejudicis des de la pàgina en blanc fins a l'espai en un recorregut que passa pel llit, l'habitació, l'apartament, l'immoble, el carrer, el barri, la ciutat, el camp (que no existeix), el país, Europa i el món. Perec fa un urbanisme emocional, arquitectura literària, geografia de memòria. Un llibre imprescindible, una lliçó vital.

La Marta Adroer ens recomana:

Conversaciones con Paulo Mendes da Rocha

Guilherme Wisnik y Martín Corullón

Absolutament recomanable per qui entengui l'arquitectura com un exercici complex, que treballa, des del mateix inici del procés projectual, simultàniament amb canvis d'escala des del paisatge al detall precís.

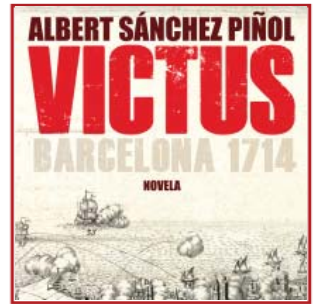
Les "maquetas de papel", són una eina senzilla i ràpida d'avantprojecte, amb paper plegat subjectat amb agulles, no per ensenyar, sinó per pensar, per verificar, com explica Paulo Mendes da Rocha, però que requereixen haver plantejat l'essència de l'estructura, de la materialitat, les regles del joc constructives, és a dir, l'arquitectura.

GUSTAU GILI. BARCELONA 2010

La Marta Adroer recomana:

VICTUS

Un bon llibre, fàcil de llegir, potser esgarrifosament vigent en la descripció de la organització social i política, i on no hi ha bàndols bons i dolents sinó persones respectables, sàvies, honorables, ètiques, i d'altres d'impresentables, tot i poderoses, en totes les posicions.

De tota manera el què jo vull recomanar per a estudiants d'arquitectura és la primera part, VENI, on es narra la formació d'un enginyer militar. El capítol és, en sí, una lloança extraordinària de la observació, es a dir, de la capacitat humana de captar informació amb els sentits. Valorar, i en el nostre cas recuperar, els sentits- especialment la mirada- com a eina de intel•lecció.

Mariona Benedito Ribelle

COMO NACEN LOS OBJETOS

Bruno Munari

La metodología projectual que planteja Bruno Munari en aquest llibre, encara que enfocada a la disciplina del disseny industrial és totalment extrapolable a la pràctica de projectar en arquitectura.

Munari desprestigia la “idea genial” contraposant-la al treball de recerca, de tanteig de solucions, de coneixement de materials, d’execució de models per la seva verificació, etc. Ens parla de com Simplificar és molt més difícil que complicar, com eliminar tot allò superflu és el veritablement complexe. Munari és un personatge que ens convida a no deixar mai d’aprendre, a fer-se preguntes i a perseguir les respostes.

GUSTAU GILI. BARCELONA 2002

L'Antoni Paricio ens recomana:

Estudios sobre cultura tectónica

Kennet Frampton

El seu nom ho indica, el llibre, tracta d'analitzar, reflexionar i posar en valor, la "cultura tècnica" d'alguns autors que son representatius de la diversitat arquitectònica dels segles XIX i XX. Des d'una opció "neoartesana" a d'altres més racionals o be, des d'actituds d'emascament de la tècnica a d'altres on l'exhibicionisme es la seva raó de ser, l'autor, per la seva comprensió, fragmenta diversos edificis, amb l'objectiu d'interpretar la tecnologia i valorar les aportacions més substancials d'aquest àmbit.

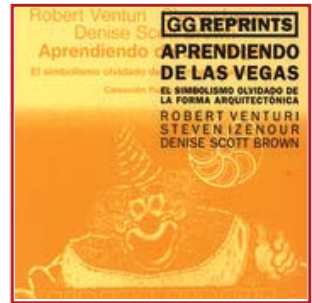

Akal Arquitectura, 1999

Manuel Sánchez-Villanueva

Learning from Las Vegas

Robert Venturi, Denise Scott
Brown i Steven Izenour

Una encertada visió sobre el simbolisme que pren l'arquitectura i el paper dels usuaris en la seva comprensió, abstracció i interpretació, fent servir la ciutat de Las Vegas com a exemple del que volen dir els seus autors. Una crítica subjacent a l'herència del moviment modern i a la falsa independència envers el simbolisme que teòricament predicava. Un llibre de plena vigència que ens permet veure quelcom interessant en el que considerem lleig.

GUSTAU GILI. BARCELONA 2011

FELIÇ SANT JORDI

